

ContinuUM

Magazine voor, door en over alumni van de Universiteit Maastricht

6

>> Jelle Jolles
Gedreven door
hersenen en
gedrag

12

>> Alumnicomité
Rotterdam
stelt zich voor

4 *Carrièreswitch:* controller werd boer

Met een kwartje de wereld rond

Een regenachtig moment in de zomer 2007. De vakantie is al achter de rug, en ik mijmer over toekomstige reizen. Reizen maakt namelijk wijs.

'Met een kwartje de wereld rond' is het oudste boek in mijn kast. Het ligt helaas helemaal uit elkaar. Het is deels een plaatjesboek en die plaatjes – die je ooit kreeg bij een supermarktketen – zijn erin geplakt. Het boek bevat helaas geen datum, maar ik vermoed dat het ongeveer 1960 geweest moet zijn. Al lezend kun je de wereld rondreizen zonder uit je stoel te komen.

De reis fascineerde mij toen en houdt me nu weer bezig. Ook al mis ik hele delen van de wereld in dit boek: zoals Afrika, dat van mij toch niet mag ontbreken in een wereldreis.

Een wereldreis maken is voor mij een optie om in 2009 invulling te geven aan een sabbatical. Hoeveel alumni zijn ook toe aan even afkicken van de huidige bezigheden? Hoeveel alumni denken: had ik maar direct na mijn studie een lange reis gemaakt?

Aan welke reis denk ik? Uiteraard beginnen we in het centrum der aarde, namelijk Maastricht. Daarna via het oude Griekenland naar het Midden-Oosten, waar zowel Israël als een Arabisch land wordt bezocht. Het Verre Oosten, bij voorbeeld Hongkong is de

volgende stop, alvorens door te gaan naar Australië. Zuid-Afrika is de volgende stop. Niet echt zwart Afrika, dus een zijspoor is op dat continent gewenst. Zuid-Amerika is het laatste doel, alvorens weer terug te keren naar mijn kleine landje.

Op al deze plaatsen in de wereld wonen en werken UM-alumni. Zou ik ze kunnen bezoeken en zouden ze me weer nieuwe zaken kunnen leren en me voor nieuwe uitdagingen stellen? Uiteraard; andere landen en culturen openen nieuwe vergezichten.

Waarschijnlijk kan ik tijdens mijn reis ook nog veel leren over levenslang leren. Immers de UM is beroemd om haar onderwijsvernieuwing en heeft op dat punt ook wereldwijd een prachtig netwerk. Hoe kan ik blijven leren, hoe kan ik anderen iets leren, hoe werkt dat slijtend geheugen van me en hoe kan ik er mee omgaan? Het zijn vragen die ik graag beantwoord zou zien.

Mijn boek 'Met een kwartje de wereld rond' staat vol fantasie, maar mijn gedachten over een wereldreis kunnen werkelijkheid worden. Een goed idee, ook voor alumni? Maken we er een gezamenlijk project van? Kom we doen dat kwartje in de jackpot en het kan snel veel waarde krijgen.

René Verspeek

Hoofdredacteur ContinuUM

Directeur StudentenServiceCentrum UM

rene.verspeek@ssc.unimaas.nl

Inhoud

- 2 Voorwoord
- 3 UM nieuwsflitsen
- 4 De carrièreswitch van alumnus Boelo Tijdens
- 6 Jelle Jolles, gedreven door hersenen en gedrag
- 8 Hoogleraar en alumnus Lambert Schuwirth en de toetsing van het onderwijs
- 10 Moeder en zoon: twee generaties alumni
- 11 Made in Maastricht: Nestan Charkviani
- 12 Alumnicomité Rotterdam stelt zich voor
- 14 Kort facultair nieuws
- 16 Nieuws van het Universiteitsfonds
- 17 Masters belicht: Artificial Intelligence
- 18 College-lid André Postema en alumni
- 20 Het onderzoeksbeleid volgens rector magnificus Gerard Mols
- 23 Nieuws van het Alumni Office: een groot(s) netwerk

An English version is available at AlumniNet: www.alumni.unimaas.nl

www.alumni.unimaas.nl

Jaargang 6 | nummer 1 | september 2007

Redactieadres
Redactie ContinuUM
Communicatie &
Relatiebeheer
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-388 5238
Fax: 043-388 5225

Hoofdredacteur
Rene Verspeek

Eindredacteur
Tineke Oosterloo

Redactie
Nicole Hanssen
Ine Kuppen
Danielle Townsend-
Prevoo
Alumniplatform

Redactieraad
Lynn Berger
Jeroen Jansen
Judith Kuijk
Koen Timmermans

**Aan dit nummer
werkten mee:**
Jeroen Baardemans
Fiona Banyard
Martijn Barnas
Jeroen van den Biggelaar
Karin Burhenne
Nestan Charkviani
Jules Coenegracht
Jos Cortenraad
Michel Fontilus
Mieke Fontilus-Coumans
Jelle Jolles
Nicole Kennis
Femke Kools
Gerard Mols
André Postema
Lambert Schuwirth
Karen Temmink
Boelo Tijdens

Contactpersonen
Alumnikringen

Facultaire
contactpersonen

Universiteitsfonds

Fotografie
Philip Driessen
Franco Gori
Ronald van den Heerik
Humphrey van 't Hul
Arjen Schmitz
Elmer Spaargaren
Carin Willemsen
I.s.m. Marianna Bandi /
Coproductions

Design & layout
gewoon biel.
www.gewoonbiel.nl

Printing
SchrijenLippertzHuntjens
Druk, print en
grafische diensten
www.slh.nl

Oplage
30.000 exemplaren

**Adreswijziging/
aanmelding**
Tel: 043-388 5221
alumni@ssc.unimaas.nl

ContinuUM is een magazine voor, door en over alumni van de Universiteit Maastricht. Het verschijnt tweemaal per jaar en wordt gratis toegezonden aan alumni en op aanvraag aan promovendi, medewerkers, relaties en cursisten van de Universiteit Maastricht.

We nodigen alle lezers van ContinuUM uit om op- en aanmerkingen, ideeën en kritiek aan de redactie te melden. Dat kan via e-mail: alumni@ssc.unimaas.nl, of telefoon: 043-388 5238.

UM nieuwsflitsen

Opening Academisch Jaar

De Universiteit Maastricht opent op 3 september het Academisch Jaar 2007-2008 in het Theater aan het Vrijthof in Maastricht. Als centraal thema is gekozen voor 'Leading in Learning'. Dit thema sluit nauw aan bij de intentie van de Universiteit Maastricht om bij te dragen aan het opleiden van jonge talentvolle mensen.

Professor Adele Diamond, een van 's werelds vooraanstaande wetenschappers op het terrein van leren, zal spreken over het thema 'The Future of Learning, a Neuroscience Perspective'. Andere hoogtepunten in het programma zijn het uitreiken van de Studentenprijs 2007 en het Hustinx Stipendium 2007. De Opening van het Academisch Jaar wordt voorafgegaan door het symposium Hersenen, Leren & Onderwijsinnovatie, geleid door prof. Jelle Jolles.

Meer informatie: www.unimaas.nl/openingacademischjaar

Foto: Arjen Schmitz

Monissen in Raad van Toezicht

Drs. Diana Monissen is met ingang van 1 mei 2007 voor een periode van vier jaar benoemd tot lid van de Raad van Toezicht van de Universiteit Maastricht. Ze volgt ir. Janneke Kromhout op. Monissen werkt al jaren in diverse bestuursfuncties op het gebied van gezondheidszorg. Zo was zij tot december 2005 voorzitter van de Raad van Bestuur van Mentrum Amsterdam, de organisatie voor geestelijke gezondheidszorg in die stad.

De Raad van Toezicht aan de UM bestaat uit vijf leden die benoemd worden door de Minister van OC&W. De Raad ziet toe op het beleid van het College van Bestuur en op de algemene gang van zaken binnen de universiteit.

Harald Merckelbach een van de nieuwe Akademieleden

De Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) heeft negen nieuwe leden gekozen. Onder hen bevindt zich UM-hoogleraar prof. dr. Harald Merckelbach, hoogleraar toegepaste functieleer en rechtspsychologie. De in totaal tweehonderd gewone leden van de Akademie zijn vooraanstaande wetenschapsbeoefenaren, werkzaam op alle terreinen van het wetenschappelijk onderzoek.

Kinderuniversiteit

'Waarom rijdt de één in een Peugeot en de ander in een BMW?' 'Wie is een grotere boef, degene die door rood rijdt, of degene die jouw fiets steelt?' En 'Waarom is de een slim en de ander dom?'

Deze en vele andere vragen stonden centraal tijdens de colleges die de Universiteit Maastricht dit jaar heeft gegeven aan kinderen uit groep 8 van de basisscholen

in de regio Zuid-Limburg. Kinderen konden zo op een leuke en leerzame manier kennismaken met de universiteit en de wetenschap.

Adviescommissie Debye

De Universiteit Utrecht en de Universiteit Maastricht hebben een gezamenlijke commissie ingesteld die de Colleges van Bestuur zal adviseren over het gebruik van de naam Debye. De commissie baseert het advies op het NIOD-onderzoek naar Peter Debye tijdens de periode 1933-1945, dat later dit jaar uitkomt.

De commissie wordt na het verschijnen van het NIOD-rapport gevraagd schriftelijk advies uit te brengen over de wenselijkheid of onwenselijkheid ten aanzien van het gebruik van de naam van Debye, bijvoorbeeld voor de Peter Debyeprijs. De Universiteit Maastricht zag in februari af van de uitreiking van die prijs voor natuurwetenschappelijk onderzoek. Aanleiding voor dat besluit was de ontstane discussie over de rol van Debye voor en tijdens WO II, op basis van bronnen die het NIOD betrouwbaar achtte.

Lintjes voor hoogleraren

Drie hoogleraren van de Universiteit Maastricht ontvingen dit jaar een Koninklijke Onderscheiding. De titel Officier in de Orde van Oranje Nassau werd toegekend aan prof. dr. Arie Nieuwenhuijzen Kruseman, prof. dr. Gerjo Kok en prof. dr. Albert Scherpbier.

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman is sinds 1990 Hoogleraar Interne Geneeskunde, in het bijzonder de Endocrinologie. Van 1995 tot 1997 was hij decaan van de Faculteit der Geneeskunde en van 1998 tot 2004 was hij rector magnificus van de UM.

Gerjo Kok is sinds 1984 actief als hoogleraar Gezondheidsvoorlichting en vanaf 1 januari 1998 als hoogleraar Toegepaste Psychologie aan de UM. Van 1992 tot 2004 was hij bijzonder hoogleraar AIDS-

preventie. Van 1998 tot januari 2006 was hij bovendien decaan van de Faculteit der Psychologie.

Albert Scherpbier is sinds 1990 Wetenschappelijk directeur van het onderwijsinstituut Geneeskunde. Hij verdiende zijn sporen op het gebied van het ontwikkelen van (innovatief) onderwijs ten behoeve van de opleiding Geneeskunde aan de UM. Sinds 1999 is hij actief als Hoogleraar Kwaliteitsbevordering van het medisch onderwijs.

Forum Maastricht

Europa viert dit jaar haar vijftigjarig bestaan. En ook het verdrag van Maastricht bestaat vijftien jaar. De Universiteit Maastricht vierde dit in stijl met de internationale conferentie Forum Maastricht onder de titel 'Europe, the big absentee?'. Met oud-minister Ben Bot, oud-premier Ruud Lubbers en Jeremy Rifkin, president van de Foundation of Economic Trends in Washington. Op de conferentie werd door de ScienceGuide ook de top tien van de belangrijkste wetenschappers gepresenteerd die een grote bijdrage hebben geleverd aan de 'Europese kennisector'. UM-professor Luc Soete eindigde op de vierde plaats.

Carrièreswitch

Als 12-jarig jongetje klom Boelo Tijdens op het dak van de schuur van de boerderij van zijn ouders in het Groningse gehucht Nieuw Beerta. Hij keek uit over de velden waar al zeven generaties lang zijn familie het koren verbouwde. Dat die velden eens van hem zouden zijn, en hij het bedrijf over zou nemen, stond toen helemaal nog niet vast.

Alumnus Boelo Tijdens stopte als controller en werd boer

Boelo ging zijn eigen weg. Op zijn achttiende ging hij 'gewoon' studeren. In Maastricht. "Ik wilde zien wat er in de wijde wereld te koop was, maar wist eigenlijk op die leeftijd niet wat ik precies wilde." In 1996 studeerde hij af als bedrijfseconoom aan de economische faculteit. Het internationale bedrijfsleven lonkte. Hij werd financieel analist, en later controller bij het Europese hoofdkantoor van oliemaatschappij Exxon Mobil in Brussel. Het financieel leiderschap over een business-unit beviel goed, maar toen studiegenoot Bas Possen hem vroeg of hij samen met hem zijn nieuwe bedrijf wilde runnen, hoefde hij niet lang na te denken. Hij vertrok naar Amsterdam om samen met Bas maatpakken te verkopen.

In Maastricht kwam hij in die periode zijn vriendin Elvira Creusen (ook UM-alumna) tegen. Ze was afgestudeerd arts en deed haar specialisatie orthopedie. Het heen en weer pendelen tussen Amsterdam en Limburg beviel niet zo en bovendien, zo zegt hij, "was mijn leercurve afgevlakt." Want pionieren en een bedrijf opzetten is geweldig, maar "het meeste steek je toch op van mensen om je heen die groter en beter zijn dan jezelf. Kortom ik was weer toe aan meer verdieping in mijn werk." Wat hij nooit had gedacht, gebeurde: hij ging in 2003 terug naar Limburg. Hij ging werken voor DSM, en werd controller, "noem het maar de financiële baas", van de melamine-unit Europa. Een interessante baan, waarnaast hij aan de Universiteit Maastricht ook nog een post-doc opleiding tot registercontroller deed.

Omslag

En toen kwam de omslag. Zijn vriendin Elvira was klaar met haar specialisatie als orthopedisch chirurg en ging op zoek naar een baan. Ze solliciteerde onder andere in Groningen. Daar kreeg ze een baan aangeboden in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG).

"Alle puzzelstukjes vielen op hun plek. Er bleek toch een droom te sluimeren, waar ik me toen pas echt bewust van werd. De droom om het bedrijf van mijn vader over te nemen en boer te worden." Toen durfde Boelo ook pas toe te geven dat het eigenlijk best zwaar was om hun beider drukke fulltime-banen, hij als controller en zijn vriendin als arts, te combineren met de zorg voor hun zoontje Tjark die intussen geboren was." Vijf dagen per week kinderopvang, eigenlijk was dat gewoon te veel. We kregen nu de mogelijkheid om iets gemakkelijker door het leven te gaan."

Limburg werd verruild voor Groningen. De controller werd boer. De traditie wordt voortgezet. "Mijn vader was er vreselijk blij om," zegt Boelo met het Groningse accent, dat er langzamerhand weer wat in sluipt. "Hij heeft me nooit een strobreed in de weg gelegd toen ik mijn eigen weg koos. We hadden al afgesproken dat de boerderij in de familie zou blijven, en dat we deze zouden verpachten." Na een korte stilte vervolgt hij: "Nu speelt dat sentiment maar een kleine rol, maar je voelt het toch. Het is moeilijk om historie te verpatsen."

Sinds een half jaar woont hij tijdelijk in Hoogezand samen met zijn partner Elvira en hun zoontje Tjark. Zijn ouders wonen nog op de boerderij in Nieuw Beerta, een piepklein dorpje aan de Duitse grens bij Nieuweschans. De bedoeling is dat zij over een jaar verhuizen, en Boelo en zijn gezin er gaan wonen.

Weidse akkers

De eeuwenlange boerengeschiedenis valt niet af te lezen aan de boerderij, 'Stocksterhorn' genaamd. "Die is pas in 1965 herbouwd, nadat de oude boerderij afbrandde. Oorzaak: een tractor die ze na de oorlog via de Marshall-hulp van de Amerikanen hadden gekregen. Het ding startte op benzine en vatte vlam onder een volle hooizolder."

Op de plek van die oude grote boerenhoeve staat nu een moderne boerderij, met twee grote loodsen. Voor de opslag van graan en stro, en voor de machines die gebruikt worden op het land. Er omheen liggen de weidse akkers, waar vader Tijdens en zoon Boelo nu samen tarwe, gerst en koolzaad verbouwen. In totaal 170 hectaren. "Het is een extensief bedrijf," legt Boelo uit, "zonder vast personeel worden met grote machines volledig in eigen beheer alle werkzaamheden verricht. In het voorjaar, de zomer en een deel van het najaar is het erg druk. Dan huren we personeel in. Van november tot en met februari is het rustiger. Dan heb ik tijd voor andere dingen."

Boelo leert nu veel. Hij leest boeken om zijn licentie gewasbescherming, "hoe je met bestrijdingsmiddelen omgaat", te halen. Of kijkt de kunst af van zijn vader, met wie hij regelmatig het gewas inspecteert. "Je moet de plant die je verbouwt kennen. Als je een bepaald ziektebeeld niet herkent, of je niet op de juiste manier je akkers bemest kan je oogst veel minder goed uitvallen. Je grond en je gewas zijn je grootste kapitaal."

Nu al heeft hij de administratie, die zijn vader altijd uitbesteedde, voor een groot deel overgenomen. Logisch, hij blijft econoom: "Ik wil dat meer naar me toetrekken, zodat ik een beter zicht heb op de zaken." In het komende jaar zal vader Tijdens zich terug trekken, en Boelo het bedrijf, waar hij als student iedere zomer meehielp, overnemen.

Boerenbruin

Is hij eigenlijk zelf veel veranderd nu hij boer geworden is? Uiterlijk niet zoveel. Nee, hij loopt niet op klompen en in een overall. Aan dat clichébeeld voldoet hij niet. Boelo is nog steeds gekleed in een overhemd. Daarbij draagt hij nu wel een spijkerbroek en schoenen met stalen neuzen. Opvallend is zijn inmiddels gebruinde gezicht. "Boerenbruin", noemt hij het zelf. Want alleen zijn gezicht en zijn armen zien de zon: "Het is lekker om veel buiten te zijn in de schone Groningse lucht".

Misschien zien mensen die hem goed kennen dat hij tevredener is geworden. "Ik ben gelukkiger met mijn nieuwe leven dan ik misschien ooit ben geweest. Ik ben eigen baas, heb een prachtig bedrijf met mooie mogelijkheden voor ondernemerschap, en heb meer tijd te besteden aan mijn gezin. Ik heb een kans gehad die veel mensen niet hebben, maar ook wel zouden hebben gewild."

Maar om de man te worden die hij nu is, moest hij eerst verder kijken dan het boerenbedrijf. "Als ik boer was geworden op mijn achttiende, had ik niet geweten wat er in de wereld te koop was. Ik zou denken dat ik wat had gemist. Dat is nu niet zo. De afgelopen jaren waren mooi en leerzaam, maar ik weet nu dat ik hier op mijn plek zit."

Alumnikring Noord-Nederland

Boelo Tijdens (36) is één van de comitéleden van de alumnikring Noord-Nederland die op 21 juni officieel van start ging. "Toen ik naar Groningen verhuisde heb ik direct het idee opgevat om een alumnikring Noord-Nederland op te richten. Het bleek echter dat de kring net in oprichting was, dus ik heb me bij het reeds bestaande kleine comité aangesloten." Dat comité bestaat naast Boelo uit Johan Vaartjes (econoom, Shell), Dirk-Jan Slebos (longarts in het Universitair Medisch Centrum Groningen), Maria Ohoioeloen (jurist).

De eerste bijeenkomst was zeer succesvol. Er waren zo'n zeventig mensen aanwezig. "We zijn nu aan het nadenken over een volgende activiteit, zonder een 'overkill' te veroorzaken. Hierbij moeten we er rekening mee houden dat meer dan de helft van de alumni in het Noorden Geneeskunde of Gezondheidswetenschappen heeft gestudeerd."

"Activiteiten moeten echt waarde toevoegen, of uitblinken door gezelligheid. Na de zomer komen we weer bijeen en in het najaar volgt de tweede activiteit. We richten ons op heel Noord Nederland, maar de bijeenkomsten zullen veelal in Groningen plaatsvinden, omdat daar verreweg de meeste mensen (in de buurt) wonen."

Hoogleraar Neuropsychologie Jelle Jolles

Gedreven door hersenen en gedrag

Jelle Jolles geniet landelijk onder meer bekendheid als voorzitter van de commissie Hersenen en Leren en als pleitbezorger voor de stelling dat inzichten uit hersen- en cognitiewetenschappen voor leren en het onderwijs gebruikt moeten worden. Maar zijn werkterrein is veel breder. Gesprek met een professor die zich richt op de samenwerking tussen wetenschap en praktijk.

De hoogleraar Neuropsychologie, 'Hersenen en Gedrag', zoals Jelle Jolles zijn vele functies en titels zelf samenvat, praat met grote gedrevenheid over zijn werk. Al dertig jaar houdt de 58-jarige hoogleraar zich bezig met hersenen en gedrag in relatie tot ontwikkeling en veroudering.

Ontwerp van een architect

"Mijn onderzoeksgroep richt zich op functies en functiestoornissen zoals mensen die in het dagelijks leven ervaren. Als ze iets moeten onthouden op hun werk bijvoorbeeld, of op school iets moeten leren". Onderwerpen die daarin passen zijn 'Levenslang leren', maar ook ziektes die bij veroudering optreden, zoals dementie en Alzheimer; en stoornissen bij kinderen, zoals ADHD. Hij benadrukt dat het bij de ontwikkeling van hersenen ook altijd om de omgeving gaat. "De omgeving haalt uit jouw brein wat er in zit. Hersenen zijn als een ontwerp van een architect, waar de aannemer mee aan de slag gaat."

Jolles haalde het laatste jaar regelmatig de publiciteit met zijn opvatting dat weten-

schappelijk onderzoek naar de ontwikkeling van hersenen aantoont dat adolescenten nog niet helemaal in staat zijn om zelf keuzes te maken. En dat zij ook de consequenties van hun handelen niet goed kunnen overzien. Recent was er veel aandacht voor wereldwijde onderzoeken die laten zien dat hersenen van kinderen zich in verschillend tempo ontwikkelen en hersenen pas rond het 25ste jaar zijn uitgerijpt.

Jolles is op een breed en multidisciplinair werkterrein actief. Het gaat hem om de integratie van wetenschappelijke kennis uit verschillende invalshoeken en de toepassing daarvan in gezondheidszorg en (een nieuw zwaartepunt dat zich de laatste jaren ontwikkelde) het onderwijs. Hoe groot zijn expertise is blijkt uit de onderzoeken van de 52 promovendi die hij begeleidde, waaronder onderzoeken van klinisch en experimenteel psychologen, neuropsychologen, biologen, neurologen en psychiaters. Op dit moment zijn er nog achttien mensen in hun promotietraject. Vier van zijn promovendi werden zelf professor.

De hoogleraar noemt enkele omvangrijke onderzoeksprogramma's die zijn centrum in de afgelopen twintig jaar heeft ontwikkeld met naam, zoals de COOS-studie, de MAAS-studie en het Alzheimer centrum Limburg. In de COOS-studie wordt onder meer de ontwikkeling van kinderen en adolescenten van ongeveer 6 tot 24 jaar met elkaar vergeleken en worden zij nog jaren lang gevolgd in hun schoolprestaties en psychologisch functioneren. In de MAAS-studie worden tweeduizend – gezonde – mensen van 25 jaar en ouder al vanaf 1991 gevolgd in hun geheugenfunctioneren, hersenfuncties en de eventuele ontwikkeling van ziektes zoals Alzheimer. Daarmee wordt het treffen van preventieve maatregelen straks mogelijk. Dit MAAS-programma overlapt met een derde grootschalig programma, dat is gericht op patiënten met geheugenklachten en/of dementie. Het Alzheimer Centrum en de geheugenpoli zijn beide opgezet samen met zijn toenmalige promovendus Frans Verheij, nu hoogleraar Neuro- en Ouderenpsychiatrie. Onderzoek richt zich op vroegtijdige opsporing maar ook op hersen-imaging en op de ontwikkeling van geheugencursussen,

een geheugenwebsite en betere vormen van zorg voor dementiepatiënten en hun steunsysteem.

Indonesische geuren

Wie met professor Jolles terugreist in de tijd, leert en passant iets over de werking van het brein. Jolles woonde tussen zijn zesde en tiende in Jakarta en bezocht in de Indonesische hoofdstad de basisschool. Tientallen jaren na zijn vertrek, keerde hij er terug. Voor het eerst in tijden voelde hij weer die klamme hitte en rook hij de speciale Indonesische geuren. "Je stapt op zo'n moment je eigen brein in. Toen ik terug was in de stad van mijn jeugd, kwamen er zeer specifieke belevenissen en herinneringen bovendrijven. "De verloren tijd zit gewoon in je hoofd", citeert hij Proust. De juiste sleutel verschaft de toegang tot die verloren tijd. In zijn geval waren dat de zintuiglijke indrukken die hij opdeed tijdens de reis naar Indonesië.

Jolles maakte de basisschool af in zijn geboorteplaats Den Haag, waar hij ook het gymnasium bezocht. Hij kijkt met warmte naar die tijd terug; naar de mogelijkheid die hij heeft gehad om op een relatief 'breed' gebied kennis en ervaringen op te doen, en interessen te ontwikkelen. Naar zijn mening van groot belang voor een adequate groei als persoon. Met de huidige nadruk op 'testen en evalueren' en alleen 'schoolse vaardigheden' is hij het niet eens. "Je moet hiermee heel voorzichtig zijn", zegt hij plotseling fel. "Want het beoordelen van kinderen en middelbare scholieren op basis van cijfers en toetsen, biedt geen goede afspiegeling van hun ontwikkeling." Het verschil in snelheid waarin kinderen zich ontwikkelen is namelijk groot, zegt de professor. "En bovendien: er wordt onvoldoende rekening gehouden met de ontwikkeling van sociale vaardigheden, nieuwsgierigheid, van creativiteit en met individuele verschillen in gebruik van cognitieve strategieën."

Zelf is hij het levende bewijs van die stelling. Al studerende ontdekte hij dat de scheikunde van de hersenen hem enorm boeide.

Uiteindelijk haalde hij zijn doctoraal scheikunde en zijn doctoraal psychologie. In de tussentijd studeerde hij ook nog eens filosofie en haalde hierin zijn kandidaats. "Filosofie gaf me de taal om de samenhang te ontdekken en wat meer te begrijpen van de wijze waarop wij redeneren en verbanden zoeken en een model van de werkelijkheid creëren."

Samenbrengen van inzichten

Als neurochemicus was Jolles geïnteresseerd in het vakgebied van de psycholoog. In die rol stelde hij vast dat hij als scheikundige dingen van hersenen wist die een psycholoog niet weet en andersom. Daarom specialiseerde hij zich op het gebied dat zich bevindt tussen hersenwetenschap, scheikunde, medische wetenschap en psychologie. Als neuropsycholoog hoopt hij meer inzicht te verwerven in hersenstructuur, hersenfunctie, beleving en hoe het kind, de scholier, de gezonde volwassene en de patiënt daarmee omgaat. Zijn streven is om die inzichten samen te brengen. Dat levert niet alleen fundamentele inzichten op, maar ook toepassingen voor de praktijk.

Jolles promoveerde op het onderwerp hersenen en gedrag in relatie tot 'leren' en de hersenhormonen die met leren samenhangen. Aansluitend werkte hij vijf jaar aan de psychiatrische universiteitskliniek in Utrecht. Toen ging hij in op het aanbod om aan de Universiteit Maastricht een groot programma over (hersen)ontwikkeling en veroudering te leiden. Een hele overstap, erkent hij. "Maar af en toe is het goed om jezelf te verplanten," zegt hij. "Want andere grond levert andere resultaten op."

Brug tussen wetenschap en onderwijs

Het hoofdprogramma Veroudering was in 1995 de basis voor de oprichting van het nieuwe onderzoeksinstituut Hersenen & Gedrag van de UM, waarvan hij directeur werd. Vanuit de onderzoeksdienst die Jolles leidt in het Instituut Hersenen & Gedrag, werd vele jaren onderzoek gedaan naar hersenen en cognitie in relatie tot gezond-

heidszorg. Recentelijk werd het Centrum Brein & Leren opgezet. Hierin probeert Jolles ook een brug te slaan tussen wetenschap en onderwijs, zodat de kennis en inzichten uit de cognitieve en hersenwetenschap in het onderwijs gebruikt kunnen worden. Leraren en andere onderwijsprofessionals zijn daar ook oprecht in geïnteresseerd, heeft hij de laatste twee jaar ervaren. Bovendien kunnen met de resultaten van hersenonderzoek maatregelen getroffen worden om het onderwijs voor volwassenen en ouderen, het zogeheten 'Levenslang leren', te verbeteren.

Als voorbeeld noemt Jolles het studiehuis, een van de vernieuwingen in het onderwijs in de afgelopen vijftien jaar. De intenties waren beslist goed, oordeelt Jolles, maar in de praktijk wordt een te groot beroep gedaan op de zelfstandigheid van middelbare scholieren. "Te veel leerlingen in het studiehuis zijn zoekende. Zij weten onvoldoende wat er van hun verwacht wordt, kunnen zelf niet goed kiezen. Ze hebben dat nog onvoldoende geleerd, mede omdat hun hersenen nog niet voldoende uitgerijpt zijn. Dat leidt tot tragische situaties. Die leerlingen zeggen: 'help me, wat moet ik doen'. En het onderwijs

antwoordt: 'dat moet je zelf uitzoeken'. Maar dat kunnen ze nog helemaal niet. Die leerlingen moeten veel meer gestuurd en geïnspireerd worden. Leraren en ouders spelen daar een essentiële rol in."

PGO-plus

Jolles besluit het gesprek met zijn gedachten over het Probleemgestuurd Onderwijs aan de Universiteit Maastricht. In de kern een goed systeem, vindt hij. Maar ook voor het probleemgestuurde onderwijs geldt dat het een te groot beroep doet op de zelfstandigheid van de student. "Ook die heeft meer steun en sturing nodig. We moeten naar een 'PGO-Plus' systeem en tegelijkertijd moeten studenten leren kijken naar hun eigen leerstrategieën en motivatie. Daarbij moeten we af van de zesjescultuur." De neuropsychologie zal het onderwijs daartoe verder binnendringen, verwacht Jolles. "Ik voorspel dat studenten meer over hun eigen skills en attitudes te weten komen en dat inzichten uit de cognitieve neurowetenschap een forse rol zullen spelen in een aanpassing van onderwijsinterventies." En dat zal goed blijken te zijn voor de studie en uiteindelijk het functioneren in onze samenleving.

Tekst: Jos Cortenraad
Foto: Franco Gori

Beoordelen is *meer* dan een cijfer

De onderwijswereld staat aan de vooravond van een revolutie. De cijferscore als allesbepalend oordeel voor het al dan niet halen van een tentamen of examen heeft zijn langste tijd gehad. Aan de Universiteit Maastricht start dit jaar een masteropleiding klinisch onderzoek waarbij studenten op een andere manier getoetst worden. Breder, dieper en indringender. Studeren voor een zesje is er niet meer bij. Het moet de opmaat zijn voor een nieuwe, wereldwijde manier van beoordelen. Drijvende kracht achter het verhaal is alumnus Lambert Schuwirth, bijzonder hoogleraar Ontwikkeling en Onderzoek op het gebied van Innovatieve Toetsvormen.

Wordt een afgestudeerde arts een goede dokter? Heeft de econoom na zijn bachelor voldoende bagage? Of de cultuurwetenschapper met de bul op zak? Natuurlijk, zegt het systeem, de man of vrouw heeft immers een heel traject afgelegd met tientallen tentamens, examens en andere beoordelingsmomenten. Niet zonder meer waar, zegt Lambert Schuwirth. "Het traditionele toetsingssysteem is toe aan veran-

dering, verbetering. We moeten af van de voldoende als criterium, van het optellen van behaalde cijfers. We moeten veel beter kijken naar tekortkomingen en verbeterpunten. Veel meer bronnen en beoordelaars raadplegen, informatie verzamelen. Een arts kan nog zo briljant zijn, als hij of zij niet kan communiceren met de patiënt dan is er in de opleiding iets misgegaan."

Alumnus Lambert Schuwirth sleutelt aan nieuwe normen van toetsing

Counselor

Lambert Schuwirth pleit niet alleen voor een nieuw systeem van beoordelen, hij gaat er met Cees van der Vleuten en twee promovendi zelf een ontwikkelen. Dit jaar start aan de medische faculteit een vierjarige masteropleiding Arts-Klinisch Onderzoeker waarbij de prestaties van de studenten niet meer alleen op basis van behaalde studiepunten gemeten worden. "Elke student krijgt een counselor toegewezen. Deze counselor verzamelt zo veel mogelijk informatie over de student. Theoretische kennis, technische vaardigheden, communicatie, medische en praktische expertise; het komt allemaal tot in detail voorbij. Op basis daarvan vormt de counselor zich een beeld en beoordeelt hij mede of de student voor de master slaagt." Uiteraard zijn er ook toetsen waar een cijfer uit rolt. "Alles begint met kennis vergaren, theorie tot je nemen. Maar ook die toetsuitslagen worden nader geanalyseerd. Het is immers mogelijk om telkens een voldoende te halen en tegelijk voor een bepaald onderdeel matig te scoren. Die tekortkoming zeven we eruit en vervolgens moet de student zelf met een verbeterplan komen. Onder de streep gaat het niet om het afleveren van mensen met een diploma maar om heel goed opgeleide artsen, economen of wat dan ook."

In stilte

Als de proef slaagt, en daar gaat Lambert Schuwirth vanuit, dan zal dat de opmaat zijn voor een compleet nieuw toetsings-systeem. Toepasbaar op alle universitaire studierichtingen, maar ook op hbo-instellingen, voortgezet onderwijs en basisonderwijs. Een revolutie eigenlijk in onderwijsland, die zich vreemd genoeg in alle stilte voltrekt. Want uiteindelijk zal de uitslag van het tentamen, examen, zelfs de CITO-toets niet meer onaantastbaar zijn. "Ja," lacht de 46-jarige in Heerlen geboren Schuwirth, "daar gaan we naartoe. Hier in

Maastricht beginnen we nu met een eerste wetenschappelijke proef wereldwijd. Ik wil niet opschepperig klinken, maar de hele wereld kijkt mee. In Noorwegen hebben we een speciale conferentie georganiseerd waar toppers uit de onderwijswereld van de VS, Canada en Engeland aanwezig zullen zijn. Die mensen helpen mee, verstrekken gegevens en onderzoeksdata, komen met kritiek en aanbevelingen. Geweldig om dat te ervaren. Geweldig ook dat we in Maastricht die kar trekken en dat er geld voor is vrijgemaakt. De wereld is toe aan iets nieuws en wij mogen dat doen. Omdat we wereldtop zijn in deze tak van sport. Maar ja, het klinkt natuurlijk niet sexy genoeg om er grote krantenkoppen mee te maken. Hoeft ook niet."

Praat met Lambert Schuwirth en het is schier onmogelijk niet besmet te raken met diens enthousiasme. Onderwijs is zijn passie. En dat terwijl hij in 1988 aan de Universiteit Maastricht afstudeerde als basisarts. "Ik wilde verder in de psychiatrie en kwam terecht in de geriatrie. Dat beviel me niet. Bovendien was er in die tijd een overschot aan artsen. Bij de Vakgroep Onderwijsontwikkeling en Onderwijsresearch kon ik in 1991 een vaste baan krijgen. Ik heb even getwijfeld, maar vanaf dag één heb ik het gevoel gehad dat de puzzelstukken in elkaar vallen. Ik ben gek van taal en getallen. Vreemd? Getallen zijn voor mij ook een taal, een beschrijving van werkelijkheid en omgeving. Met taal en getallen kun je analyseren. Een arts analyseert eveneens op basis van taal en getallen. Hij heeft labwaardes, hij luistert naar de patiënt, hij interpreteert en beoordeelt. Dat kan ik ook in mijn vak allemaal."

Spanning

Elk jaar in december gaat Lambert Schuwirth bij zichzelf te rade. "Ben ik weer gegroeid? Heb ik weer iets toegevoegd?

Heb ik iets nieuws gedaan? En elke keer is het antwoord: "ja". Ook na zestien jaar. Ik moet wel eerlijk bekennen dat ik nu de spanning in mijn buik voel. Dit is wel een heel ambitieus project. Iedereen heeft zijn grenzen. Maar goed, in de wetenschap zoek je de grenzen telkens op. En gelukkig hoef ik het niet alleen te doen. Ik werk met een fantastisch team en krijg hulp uit alle hoeken van de wereld."

Schuwirth en zijn team staan voor de uitdaging nieuwe ontwerpcriteria te ontwikkelen die de kwaliteit van het toetsingsprogramma waarborgen. Daarnaast moeten er, als aanvulling op bestaande modellen, nieuwe statistische en wetenschappelijke modellen komen, waarmee de betrouwbaarheid en geldigheid van toetsing kunnen worden bepaald. *A hell of a job.* "Zeker weten. Maar noodzakelijk. Ik zeg niet dat het huidige systeem niet deugt. Ik zeg ook niet dat de CITO-toetsen of al die andere examenprogramma's niet goed zijn. Integendeel, die zijn prima. Ik vind echter dat er veel meer aspecten bij een beoordeling van belang zijn. Neem nou die CITO-toets op de basisschool. Er is in acht schooljaren toch veel meer over een kind te zeggen dan alleen een CITO-uitslag. Leerkrachten, mensen van de buitenschoolse opvang, ouders, verenigingen, het kind zelf; allemaal hebben ze informatie die bijdraagt aan de beoordeling."

Keuzes

"Keuzes kun je niet overdoen. En als iemand een of twee jaar later aan een opleiding economie of geneeskunde begint, dan kost dat ook nog eens heel veel geld. Een CITO-toets zal niet verdwijnen, maar zal één van de elementen zijn. Net als de tentamens en examens. Dat is trouwens prettig voor al die kinderen en mensen die zich zo zenuwachtig maken voor één enkele toets. Dat is dan niet meer nodig. En nog wat: zo kunnen

we ook af van het eeuwige herkennen. Dat kost ook veel tijd, geld en energie. Bij een brede beoordeling kan het niet meer afhangen van één onvoldoende gemaakt tentamen."

Lambert Schuwirth beseft dat het gevaar van bureaucratisering bij een nieuw toetsingssysteem op de loer ligt. Daarnaast mag er geen sprake van willekeur zijn. "Beoordelen is altijd subjectief. De counselors krijgen een zware rol. Natuurlijk bouwen we mogelijkheden in voor een *second opinion*.

"De wereld is toe aan iets nieuws en wij mogen dat doen"

Of om van counselor te veranderen. Natuurlijk blijven objectieve criteria als kennismeting en praktijkvaardigheden belangrijk. Toetsen en beoordelingen moeten betrouwbaar zijn, generaliseerbaar. Hoe we dat allemaal precies vorm geven, weten we nog niet. We zijn immers nog maar net begonnen. Het gaat erom dat we een efficiënt model bouwen waar het onderwijs in al zijn geledingen goed mee kan werken. Dat betekent dus niet meer werk voor de instituten. Wel een andere werkwijze, waarin de last meer verschuift naar de student. Hier bij de UM wordt van de studenten verwacht dat ze zelf met oplossingen komen. De student wil immers dokter worden, de docent is het al."

Moeder en zoon:

Michel Fontilus werd geboren toen zijn moeder Mieke als één van de eerste studenten in Maastricht geneeskunde studeerde. Zelf studeerde hij zo'n twee decennia later rechten aan de Universiteit Maastricht. Een interview met moeder en zoon, beiden alumni.

Mieke Fontilus-Coumans hoort bij de allereerste lichting studenten die in Maastricht ging studeren. De universiteit heette de Medische Faculteit i.o. en er was maar één studierichting. Het was 1974 en vijftig studenten begonnen aan een groot avontuur. Samen met de docenten en medewerkers van het eerste uur bouwden ze aan wat later de Universiteit Maastricht ging heten.

Mieke was 27 en getrouwd, toen ze met haar studie begon. In haar derde studiejaar werd Michel geboren. Ze liet zich niet afleiden en studeerde gewoon verder. Een krantenknipsel uit 1980 bewijst het: Mieke was de eerste dokter die de universiteit, die toen inmiddels RUL heette, afleverde.

Persoonlijk contact

"Het was een geweldige tijd," zegt Mieke Fontilus-Coumans. "We waren met een kleine gezellige groep. Je kende alle medewerkers, je voelde je betrokken. Zelfs mijn man genoot mee. Hij trok samen met mij op met de studenten." Ook haar zoon, Michel Fontilus, 29 inmiddels, heeft goede herinneringen aan zijn studententijd. "Ik heb veel kennissen en vriendschappen opgedaan die ik nu nog steeds heb." Hoewel tijdens Michels studietijd – hij begon in 1997 – allang geen sprake meer was van de kleinschaligheid van het eerste

twee generaties alumni

uur, roemt ook hij het persoonlijke contact dat hij tijdens zijn studie met een groot aantal medewerkers en professoren had. "Je kon altijd bij hen binnenlopen. Ik heb op een heel leuke manier les gehad van een aantal zeer betrokken mensen."

Vaardigheden

Mieke: "Het probleemgeoriënteerd onderwijs was voor mij als het oplossen van een puzzel. Daar hield ik van. En je had natuurlijk het Skillslab, dat was uniek in Nederland. Daar leerde je allerlei medische vaardigheden voordat je met patiënten in aanraking kwam. Bij examens bleek ook dat die vaardigheden er bij Maastrichtse studenten beter in zaten." Michel deed vooral tijdens de onderwijs-groepen vaardigheden op: "Wat ik merk is dat de vergadervorm van de onderwijs-groepen tijdens mijn opleiding, het samen zoeken naar een oplossing, terugkomt in de

praktijk. Bij mijn werkgever zeiden ze al heel snel tegen me dat ik meer kon dan een doorsnee juridisch medewerker. Ik mocht sneller meevergaderen of meedoen aan een *conference call*."

Zelfdiscipline

Maar er zijn ook licht kritische geluiden. Michel vertelt dat in zijn tijd bij de rechten-faculteit geen aanwezigheidsplicht was. Hij vraagt zich af of op die manier geen al te groot beroep werd gedaan op de zelfdiscipline van achttienjarigen die net van de middelbare school kwamen.

Zijn moeder had bij aanvang van haar studie problemen van andere aard. "In het begin liep niet alles even soepel. Je kreeg de blokboeken soms als het blok al bijna afgelopen was. En dat evalueren, altijd maar evalueren. Want dan konden ze het curriculum bijstellen."

Nestan Charkviani (30), alumna European Public Affairs (EPA)

“Georgia urgently needs journalists with extensive political knowledge”

Ten years ago Nestan Charkviani left her home in Tbilisi, Georgia, to study Art History in California. This was her first time abroad but since then she has expanded her international experience to studying European Public Affairs in Maastricht and Journalism in Amsterdam and Denmark. It is her goal to gain as much knowledge as possible for her career in journalism.

“After I finished studying in America I went back to Georgia and got my first job in the Israeli Embassy as their Press Service Representative. It was the first time that I worked in the press and realised the extent of the role of politics. During that time I also did research for Simon Montefiore, the British author of ‘Young Stalin’. I loved looking through the old records and finding out more about my country’s history in Stalin’s time. This experience allowed me to use my ‘Georgianism’ to help teach others about our history.” Nestan’s passion clearly lies in history and journalism, so why did she pursue a master’s in European Public Affairs at Maastricht University?

Limited knowledge

“I think my initial reason for undertaking the EPA programme was to try and gain some political knowledge. Georgian journalists have very limited knowledge of EU political systems and I feel there is a big need for it. Georgia finds itself in a very turbulent area. It has historical ties to Russia and the US. I think therefore the Georgian press needs to gain further insight and understanding of EU Public Affairs.” After her first unsuccessful attempt to join the EPA programme in 2003, she once again

applied in 2004. She was accepted on a full scholarship which enabled her to leave Georgia and complete her master’s in EPA at Maastricht University.

The EPA programme aims to provide a solid understanding of the European dimension of policy making. It is designed to give the student insight into the complexity of Europe and the EU. “I found that my love of history and passion for journalism drove me to really look at the political workings of the continent. The EPA programme provided me with insight into politics which I have found very useful for my journalistic career, making it much easier for me to pursue journalism within the EU.”

People from all over Europe

Nestan continues to work towards a career in the press by taking journalism courses in Denmark and, more recently, Amsterdam. “I had to come back to the Netherlands, for both professional and personal reasons. I love the Dutch culture and there is something about Amsterdam”, she says, “I have to visit the galleries and museums at least once a week. After only a year in Maastricht I developed lifetime friendships, and have a fond memory of an array of bars and cafes I still remember the names of. I think my time with the other EPA students was the most rewarding and even today I am in contact with people from all over Europe. I can visit so many different countries and see my best friends at the same time.”

Although Nestan’s experience in Maastricht was very far removed from her life in Georgia she still relates her learning to eventually going home. “Georgia is part of the European Neighbourhood

Policy and like all Eastern States we still have the long term dream of joining the EU. My political knowledge from the EPA programme and experience in studying journalism in Europe, gives me much hope to continue my journalism career, here or at home.” Nestan’s fascination with art history, journalism and politics has seen her undertake studies in all three areas and combine them into what she calls her ‘life experience till now’.

Omdat deze buitenlandse alumna in het Engels is geïnterviewd, wordt deze rubriek in het Engels gepubliceerd.

Even voorstellen:

Alumni Comité Rotterdam

Karen Temmink (29) en Jeroen Baardemans (26) waren als student al actief voor alumni van de Universiteit Maastricht. Vorig jaar troffen ze elkaar in Rotterdam en besloten daar de alumni-activiteiten te organiseren. Nicole Kennis (27) sloot zich later bij hen aan. Het comité organiseert verschillende activiteiten voor de UM-alumni uit Rotterdam en omgeving: borrels voor de gezelligheid en om elkaar te leren kennen, masterclasses toegespitst op een bepaald vakgebied en twee keer per jaar een themabijeenkomst.

Waarom zetten jullie je in voor het alumni comité?

Karen: Het komt vooral voort uit het feit dat ik als student-assistent al met het alumnibeleid ben bezig geweest, maar daarnaast geloof ik ook echt in het 'life-long learning' concept en het idee dat de UM en de alumni veel aan elkaar kunnen hebben. Bijvoorbeeld een Summerschool en masterclasses met medewerking van de UM. En andersom: alumni die een college komen geven of stageplaatsen aanbieden.

Jeroen: Van mijn eigen kennissenkring wonen er erg weinig mensen in Rotterdam. Uit ervaring weet ik dus dat je jezelf prima wegwijs in Rotterdam kunt maken door mensen te ontmoeten bij de alumni-activiteiten. Bovendien is het leuk om te zien dat 'Maastricht' en de UM zich verspreidt over heel Nederland en daar buiten.

Nicole: Ik vind het belangrijk dat alumni na hun studie contact met elkaar houden om ervaringen uit te wisselen en een bruikbaar netwerk op te bouwen. Daarnaast is het een gezellige manier om een nieuwe stad te leren kennen.

Wat is het leukst om te doen als lid van een comité?

Nicole: Het organiseren van een geslaagde activiteit en het ontmoeten van andere alumni.

Jeroen: Borrelen tijdens de alumniactiviteiten! Met natuurlijk zoveel mogelijk medestanders!

Karen: Ik vind vooral het hele plaatje heel erg leuk. Het feit dat je door redelijk simpele activiteiten best veel mensen kunt

bereiken. Maar als ik zou moeten kiezen, dan vind ik het bedenken van de activiteiten, dus je verplaatsen in andere alumni en de manier waarop zij er iets aan kunnen hebben (en dus ook komen) het leukst.

Hoe succesvol zijn de activiteiten?

Karen: Dat verschilt een beetje per keer. De grote themabijeenkomst in maart was zowel qua opkomst als qua programma erg succesvol. We hebben een paar borrels gehad, waar steeds weer andere mensen waren en dan zijn er tussen de 10 en 20 mensen. Dat is op zichzelf niet zo heel veel, maar het succes kan ook zijn dat twee mensen elkaar ontmoeten en de één de ander kan helpen een baan te vinden, of een huis. Of dat ze elkaar tips geven over goede restaurants.

Wat is jullie doel en visie achter de activiteiten?

Nicole: We hopen dat een netwerk van alumni in Rotterdam er aan kan bijdragen dat alumni op allerlei gebied succesvol zijn.

Jeroen: Voor iedereen een goed aanbod aan activiteiten te bieden. Zo proberen we iedere borrel weer ergens anders te organiseren, zodat je veel van de stad ziet, mocht je er nog niet zo lang wonen. Daarnaast proberen we mensen met elkaar in contact te brengen. Mensen komen dus om hun sociale netwerk uit te breiden maar ook hun professionele netwerk.

Karen: Het uiteindelijke effect zou moeten zijn dat je een soort Brits/Amerikaans gevoel van trots krijgt van 'daar kom ik vandaan, dat is mijn universiteit'. Dus niet in de eerste plaats wat je hebt gestudeerd, maar 'in Maastricht'. Zo ver is het nog lang niet, maar ik geloof wel dat als we door-

gaan met de kringen en als alumni bij elkaar blijven komen, dat er een groot netwerk van UM-alumni ontstaat waar allerlei positieve effecten, voor zowel de UM als de alumni, uit voortkomen.

Wat kunnen jullie echt voor alumni en UM betekenen? En wat kunnen de alumni voor elkaar betekenen?

Karen: Voor de Universiteit Maastricht zorgen wij dat de band met hun alumni intact blijft. De vervolgvraag is natuurlijk: wat levert dat op? Bijvoorbeeld dat een UM-alumnus die binnen een bepaalde organisatie onderzoek op een bepaald terrein wil laten doen, daarvoor in eerste instantie denkt aan de UM, want hij of zij heeft een inspirerende masterclass van een Maastrichtse hoogleraar gevolgd op een alumnibijeenkomst. Daarnaast kan die band in symbolische zin bijdragen aan de reputatie van de UM. Als straks de nieuwe minister-president of de president-directeur van één van de grote bedrijven een UM'er is en dat wil uitdragen, dan heeft de UM daar zeker baat bij.

Voor alumni vormen wij in de eerste plaats een middel om met elkaar in contact te komen en te blijven. Dat netwerk benutten, zullen ze vervolgens zelf moeten doen. Daarnaast organiseren we (over het algemeen gratis) bijeenkomsten waar ze zichzelf kunnen ontwikkelen en kunnen bijleren. Het thema van onze eerste bijeenkomst was innovatie en de vraag op welke manier je zelf innovatief kon zijn in je werk. Dat is een algemene vraag. Maar we hebben in de planning staan om voor kleinere groepen vakgerichte masterclasses te organiseren. Bijvoorbeeld voor advocaten of medici.

Alumnikringen

De Universiteit Maastricht kent op dit moment veertien alumnikringen. Daarvan ontplooiën tien hun activiteiten in Nederland en vier in het buitenland. Er zijn alumnikringen in: Amsterdam, Brussel, Den Haag, Düsseldorf, Londen, New York, Noord-Brabant, Noord-Nederland, Rotterdam, Utrecht, Noord-Limburg, West-Brabant, Zuid-Brabant en Zuid-Limburg. De oudste alumnikringen zijn die van Noord-Limburg en Amsterdam. De jongste is de kring Noord-Nederland. Die kring ging dit jaar van start. De activiteiten die de kringen organiseren variëren van borrels tot masterclasses en themabijeenkomsten.

Nicole Kennis (27) studeerde van 1999 tot en met 2005 Nederlands Recht. Ze was tijdens haar studie lid van Circumflex. Ze werkt nu bij Dijkstra Voermans Advocatuur & Notariaat in Rotterdam.

Jeroen Baardemans (26) studeerde van 2000 tot en met 2006 in Maastricht. Eerst twee jaar rechten en daarna European Studies. Hij zette zich actief in voor Circumflex en was student-assistent voor het Alumni Office. Hij is nu Marketing Management Trainee bij ING.

Karen Temmink (29) studeerde van 1997 tot en met 2003 Internationale Bedrijfskunde. Ze roeide bij Saurus en hield zich als student-assistent bezig met alumni-beleid. Ze is nu persvoorlichter/woordvoerder van staatssecretaris Albayrak van Justitie.

Tekst: Tineke Oosterloo

Foto: Ronald van den Heerik

UM

Hoe verloopt nu het contact met andere comités?

Jeroen: Vanuit mijn werk bij het Alumni Office is er een goed contact ontstaan met de comitéleden uit andere kringen. Er is geregeld overleg om te vragen hoe anderen bepaalde zaken regelen of voor *tips and tricks*.

Karen: Ik heb bijvoorbeeld veel contact met Lonneke Smeets uit Den Haag en Freek Hermkens van de kring Utrecht. Wat mij betreft is de samenwerking zo prima. Ik vind het ook belangrijk dat elke kring zijn activiteiten zo organiseert dat het het beste bij die stad en het comité past. En als we elkaar nodig hebben, dan denk ik dat we elkaar wel weten te vinden.

Hoe staan jullie tegenover een centrale jaarplanning waarbij de activiteiten van de verschillende alumni kringen vanuit Maastricht worden gecoördineerd?

Karen: Het lijkt me een goed idee om activiteiten op elkaar af te stemmen en meer eenheid in het alumni-beleid te brengen. Ik denk dat dat kan leiden tot een grotere bekendheid onder alumni dat er dingen voor ze georganiseerd worden.

Wat kan er nog verbeteren voor alumni in Rotterdam?

Allen: Een groter comité (ja, dit is een oproep!). En het daadwerkelijk uitvoeren van al onze plannen.

Wat kan er nog verbeteren aan het alumni-beleid?

Karen: Vorig jaar hebben een aantal mensen uit de comités voorstellen gedaan aan het College van Bestuur van de UM om het alumni-beleid te verbeteren. Het verder oppakken van die voorstellen zou het alumni-beleid verbeteren. Het belangrijkste onderdeel daarvan is wat mij betreft een beter gebruik van alle gegevens die beschikbaar zijn over alumni. Er zijn zo veel

alumni die hebben aangegeven gastcolleges te willen geven, te willen helpen bij een stageplaats etc. Het is doodzonde dat met die informatie nog niets wordt gedaan door de UM.

Ook alumni onderling kunnen elkaar via de UM-site nog niet makkelijk vinden. Het alumninet is een manier om iemand op te zoeken, maar inmiddels bestaan er al UM-groepen op Hyves en Linked-in. Wil de UM daar nog een rol kunnen spelen, dan zal dat snel moeten gebeuren.

Verder denk ik dat samenwerking met oud-ledenverenigingen van de verschillende studentenverenigingen een hele positieve impuls kan geven aan het alumni-beleid. Zowel voor de UM, maar ook voor de studentenverenigingen.

Kort facultair nieuws

Faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenschappen

Graduate School

Dit academisch jaar zal de faculteit starten met een Graduate School. De Graduate School for Arts and Social Sciences biedt de mogelijkheid te promoveren op het interdisciplinaire terrein van de cultuur- en maatschappijwetenschappen. De School biedt een coherent programma van inleidende cursussen, intensieve begeleiding en samenwerking met ervaren onderzoekers binnen en buiten de faculteit. Het programma wordt gekenmerkt door de interdisciplinaire benadering, het internationale karakter en het accent op actuele vraagstukken in wetenschap en samenleving. Vijf kandidaten zullen worden geselecteerd en eind 2007 starten met hun onderzoek. Voor meer informatie, zie de website www.fdcw.unimaas.nl/graduateschool.

Benoeming Marjolein van Asselt

Marjolein van Asselt is per januari 2007 benoemd tot bijzonder hoogleraar 'Risk Governance'. Daarnaast is haar benoeming op de Tans Wisselleerstoel met één jaar verlengd, tot januari 2008.

'A romantikus rend'

In Oost-Europa bestaat belangstelling voor 'De romantische orde' van Maarten Doorman (Wijsbegeerte). Onlangs verscheen de Hongaarse vertaling ('A romantikus rend'). Volgend jaar komt er een Tsjechische editie op de markt.

'De romantische orde' is een synthese van ideeëngeschiedenis en cultuurfilosofie.

Het boek toont de historische achtergrond van een aantal hedendaagse debatten en dilemma's en werpt een nieuw licht op de huidige cultuur en op onszelf.

Erepenning Wiel Kusters

Prof. Wiel Kusters, hoogleraar Algemene en Nederlandse Letterkunde, heeft 2 juni de Provinciale Erepenning ontvangen uit handen van gedeputeerde Odile Wolfs. Hij ontving de penning voor zijn veelzijdige en belangrijke verdiensten op literair gebied en voor de cultuurhistorie in Limburg. Wiel Kusters heeft een belangrijke rol gespeeld bij de oprichting en uitbouw van de vakgroep Letteren en Kunst van de Universiteit Maastricht en het wetenschappelijk onderwijs op het gebied van literatuur en kunst in Limburg. Bovendien is hij een van de bekendste en veelzijdigste literatoren in Limburg en een van de meest constante publicisten op het gebied van de twintigste eeuwse Nederlandse poëzie.

Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde

Triple Crown

De International Accreditation Advisory Board van de Association of MBAs (AMBA) heeft de MBA programma's van Universiteit Maastricht Business School geaccrediteerd. Deze AMBA accreditatie en de al eerdere toegekende accreditaties van EQUIS en AACSB bezorgen de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde / Universiteit Maastricht Business School de status van Triple Crown. Wereldwijd is slechts 1% van de business schools in het bezit van deze Triple Crown status.

Samenwerking Alex Beleggersbank

De Universiteit Maastricht en Alex Beleggersbank gaan samenwerken. Doel is het vergroten van de kennis op het terrein van particuliere beleggers in Nederland. Deze samenwerking bestaat onder andere uit de Alex Leerstoel Particuliere Beleggers. Die werd begin dit jaar aan de Universiteit Maastricht ingesteld. Daarnaast heeft de Universiteit van Maastricht een officiële certificering toegekend aan de Alex Academy. Prof. dr. ir. Joost M. E. Pennings (1971) geeft als hoogleraar leiding aan de Alex Leerstoel Particuliere Beleggers. Pennings is een autoriteit op het gebied van particulier risicomanagement en het gebruik van risicomanagement-instrumenten.

Opleiding actuariële wetenschappen

Met een opleiding actuariële wetenschappen, de ABP-leerstoel 'institutionele beleggers' en andere samenwerkingsprojecten in onderwijs en onderzoek heeft de Universiteit Maastricht haar jarenlange samenwerking met ABP en Loyalis op woensdag 20 juni verzilverd met de ondertekening van een samenwerkingscontract. Eén van deze projecten is al zover uitgekristalliseerd dat daarvoor op dezelfde datum een aparte samenwerkingsovereenkomst is ondertekend: dit najaar start de nieuwe opleiding actuariële wetenschappen. Voor dit specifieke initiatief is ook pensioenfondsbeheerder AZL aangeschoven bij het samenwerkingsverband.

Alumnidag

Op zaterdag 9 juni ontving de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde haar alumni in Maastricht. Tijdens de alumnidag stond het thema 'continuous learning' centraal. Gastspreker Geert Hofstede presenteerde: 'Studying Culture is Aking for Trouble'. De cursus Speednetworking en speciale 'meet & greet' lunch zorgden voor volop mogelijkheden om elkaar (opnieuw) te

leren kennen. Na inspirerende workshops door diverse hoogleraren werd de dag afgesloten met een drankje.

Luc Soete Commandeur in de Kroonorde

Luc Soete, hoogleraar Internationale Economische Betrekkingen en directeur van onderzoeksinstituut UNU-Merit, is op 14 juni benoemd tot Commandeur in de Kroonorde. De hoge Belgische onderscheiding werd hem uitgereikt door de Belgische ambassadeur Luc Carbonez. Soete kreeg de onderscheiding vanwege zijn grote verdiensten als econoom en bedrijfskundige.

Faculty of Humanities and Sciences

Onderwijsvisitatie positief over kennis-technologie

De Maastrichtse bachelor kennistechnologie is positief beoordeeld door de landelijke accreditatiecommissie Kunstmatige Intelligentie (NVAO).

De visitatiecommissie roemde de studiebegeleiding en bestempelde die als 'excellent' (wat zoveel wil zeggen als tot voorbeeld strekkend voor het binnen- en buitenland). "Docenten hebben snel in de gaten of een student er met de pet naar gooit en dat heeft een gunstig effect op het rendement", aldus de voorzitter van de visitatiecommissie. Eenderde van de studenten valt af maar dat gebeurt in het begin van de opleiding. Wie doorgaat, rondt de bachelor in drie jaar af en dat is landelijk gezien opmerkelijk snel.

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences

Carim zeer goed beoordeeld

Het onderzoeksinstituut Carim (Cardio-vascular Research Institute Maastricht) is onlangs bij de periodieke, externe beoordeling door onafhankelijke deskundigen als 'zeer goed' tot 'excellent' beoordeeld. Deze beoordeling is de leidraad voor de herkenning als Onderzoekschool door de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW), die iedere zes jaar opnieuw haar keurmerk verleent. CARIM is met 250 medewerkers het grootste onderzoeksinstituut van de Universiteit Maastricht. Het geniet internationale faam op het gebied van onderzoek naar hart- en vaatziekten.

Joep Geraedts voorzitter ESHRE

Prof. Joep Geraedts, hoogleraar Genetica en Celbiologie aan de Universiteit Maastricht en hoofd van de afdeling Klinische Genetica van het academisch ziekenhuis Maastricht, is benoemd tot voorzitter van de European Society of Human Reproduction and Embryology (ESHRE). Prof. Geraedts maakt al enkele jaren deel uit van de raad van bestuur van ESHRE en heeft vanaf juli 2007 het voorzitterschap van de organisatie op zich genomen.

Geneeskundereünie

De reünie van het afstudeerjaar 1982 op 16 juni was een succes. Onder het genot van een hapje en een drankje werden er oude herinneringen opgehaald. De foto's van deze dag kun je vinden via **AlumniNet**. (www.alumni.unimaas.nl)

Jos Schols hoogleraar Verpleeghuis-geneeskunde

Jos Schols is per 1 mei 2007 door het College van Bestuur van de Universiteit Maastricht benoemd op de bijzondere leerstoel Verpleeghuisgeneeskunde. Hij zal twee dagen per week aan deze taak besteden. Daarnaast is Schols werkzaam als managementteamlid en hoofd van de vakgroep verpleeghuisartsen en psychologen van Stichting Vivre in Maastricht. Ook is hij hoogleraar Chronische Zorg aan de Universiteit van Tilburg. De bijzondere leerstoel verpleeghuisgeneeskunde is mogelijk gemaakt door Stichting Vivre in Maastricht. De Leerstoel is ondergebracht bij de Capaciteitsgroep Huisartsgeneeskunde.

Faculteit der Psychologie

Essaybundel Jaap van Heerden

Jaap van Heerden, hoogleraar theorie en geschiedenis aan de Faculteit der psychologie, heeft weer een boek, in dit geval een essaybundel, geschreven. Wie hem kent weet wat dit betekent: ongewone vragen waarop via de regels der logica niettemin ongewone antwoorden worden gegeven. Het boek draagt de titel "Uit het autowrak gezaagd"; het kost €16.95 en is uitgegeven bij Prometheus.

Splitsing capaciteitsgroepen Psychologie

Per 1 januari 2007 zijn de capaciteitsgroepen gesplitst in vier groepen.

Dit zijn:

- Work and Social Psychology ofwel Arbeids- en sociale psychologie (o.l.v. Fred Zijlstra)
- Clinical Psychological Science ofwel Experimentele klinische psychologie (o.l.v. Anita Jansen)
- Cognitive Neuroscience ofwel Cognitieve neurowetenschappen (o.l.v. Bernadette Jansma)

- Neuropsychology + Psychopharmacology ofwel Neuropsychologie en psychofarmacologie (o.l.v. Jan Ramaekers)

Nieuwe naam Research Master

Per 1 januari 2007 heeft de tweejarige Research Master een nieuwe naam gekregen. De nieuwe naam is Cognitive Neuroscience, Neuropsychology and Psychopathology. Ook is er een nieuwe website www.psychology.unimaas.nl/researchmaster

Faculteit der Rechtsgeleerdheid

Samenwerking met Hasselt en Leuven

De Nederlands-Vlaamse accreditatieorganisatie is van plan om positief te beslissen over de aanvraag voor een nieuwe bacheloropleiding Rechten in Hasselt. Dit is een samenwerking tussen de universiteiten van Hasselt, Leuven en Maastricht. De volgende stap in de procedure zal zijn dat de Vlaamse regering het groene licht geeft. Dit zal betekenen dat met ingang van het academisch jaar 2008/2009 de opleiding start.

Herbenoeming decaan

Het College van Bestuur heeft Prof. dr. Aalt Willem Heringa herbenoemd tot decaan. Deze herbenoeming gaat in per 1 september 2007, na afloop van zijn eerste

termijn die loopt van 1 september 2003 t/m 31 augustus 2007, en geldt wederom voor een periode van 4 jaar.

Benoeming professor Chris Backes

Prof. Chris Backes is per 1 oktober 2007 benoemd tot hoogleraar Bestuursrecht. Backes is momenteel hoogleraar Milieurecht aan de Universiteit Utrecht.

Toespraak Maxime Verhagen

Op donderdag 31 mei gaf minister Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken op de rechtenfaculteit in Maastricht een belangrijke beleidstoespraak waarin hij zijn visie gaf op de rol van Nederland in de wereld. De tekst van deze toespraak is te vinden op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken: www.minbuza.nl.

Postacademisch Onderwijs

Het nieuwe programma van het Post-academisch Onderwijs van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid is te vinden op de website (www.rechten.unimaas.nl/burpao). Oud-studenten van de faculteit ontvangen 10% korting op de cursusprijzen. Informatie: 043-3883273 of marlie.sprengers@facburfdr.unimaas.nl.

Congressen

Fiscaal Symposium "Focus op Verrekenprijzen". Dit jaarlijks terugkerende evenement zal op 2 november a.s. in Hotel Crowne Plaza plaatsvinden. Informatie evenals online registratie via: www.rechten.unimaas.nl/belasting.

Conference on Methods of Human Rights Research. Deze conferentie zal op 23 en 24 november a.s. op de faculteit (23-11) en in Hotel Crowne Plaza (24-11) plaatsvinden. Meer informatie evenals online registratie via: www.rechten.unimaas.nl/humanrights

Oproep van Bureau Stages

Het aantal buitenlandse studenten neemt toe, en dus ook de vraag naar Engelstalige stageadressen in Nederland en het buitenland. De faculteit wil het adressenbestand graag uitbreiden. Misschien dat alumni daarbij kunnen helpen? Als je een potentiële stage-instelling weet, kun je dat doorgeven aan: theo.klein@facburfdr.unimaas.nl of ellen.vanhezik@facburfdr.unimaas.nl. Zij zullen vervolgens zelf contact leggen met die instellingen.

Nieuws van het Universiteitsfonds

Foto: Philip Driessen

De alumni-tafel tijdens het University Dinner

De eerste editie van het Maastricht University Dinner vond plaats op 29 maart. Het werd gehouden op een bijzondere plek: in het bestuursgebouw van de Universiteit Maastricht. Er waren 125 gasten, onder wie prof. drs. G.J. Cerfontaine, president en CEO van Schiphol Group. Hij was zeer enthousiast over het initiatief.

Het Universiteitsfonds Limburg bedacht het plan voor het diner. Het doel ervan is bij te dragen aan de binding tussen alumni, hoogleraren en diverse decisionmakers bij de overheid en het bedrijfsleven (o.a. Provincie Limburg, Q-Park NV, DSM, AZM, Vodafone, ING, PWC, SABIC, Ernst & Young, De BaS Groep).

Het diner zorgde ervoor dat mensen op een informele manier met elkaar in contact kwamen. Ook heeft het geresulteerd in bijvoorbeeld een intensievere samenwerking met ABP op het gebied van onderwijs en onderzoek, en een echte samenwerking met MKB op het gebied van andere stages. In het voorjaar van 2008 wordt waarschijnlijk de tweede editie van het Maastricht University Dinner gehouden.

Maastricht University Dinner

“Hopelijk ontstaan hieruit nieuwe initiatieven”

“Het Maastricht University Dinner is een evenement dat past bij een universiteit van deze omvang. De opzet was dat het een platform moest zijn waar mensen van buiten de universiteit de UM beter zouden leren kennen. Ik ben zelf één van de organisatoren van het diner en verwacht dat mensen tijdens het eten met elkaar hebben kennismaat. Hopelijk ontstaan hieruit nieuwe initiatieven.

Dit jaar was er een speciale alumnitafel. De alumni aan deze tafel zullen het enthousiasme van deze avond meenemen naar hun omgeving. Volgend jaar zou ik het leuk vinden als er nog meer alumni en UM'ers aan het diner aan zouden schuiven.

Als ik de UM een boodschap mag meegeven zou ik zeggen dat ze open moet staan voor initiatieven van alumni. Het zijn immers de ambassadeurs van de UM. Verder moet je als jonge universiteit wars zijn van bureaucratie, en tonen dat je korte lijnen hebt. De universiteit zou meer open moeten staan voor de derde geldstroom. Ook faculteiten die hier minder bekend mee zijn. Zorg dat je snel antwoordt, want binnen het bedrijfsleven worden echt kortere responstijden gehanteerd dan binnen de universiteit.

Meedoen met dit diner is voor bedrijven een originele manier om de verbondenheid met Maastricht en de universiteit te laten zien. De catering was perfect, maar er zijn natuurlijk altijd wel wat verbeterpuntjes bij zo'n diner. De volgende keer zou het leuk zijn als de mensen aan de tafels rouleren. Zo is het mogelijk om in korte tijd veel verschillende mensen te leren kennen. Die snelle

ontmoetingen kunnen dan op een later tijdstip wel worden uitgebouwd.”

Jeroen van den Biggelaar
(alumnus FdR, lid Algemeen Bestuur
Universiteitsfonds Limburg, op de foto uiterst
links)

“Juiste mix van het persoonlijke en zakelijke”

“Het Maastricht University Dinner biedt de juiste mix van het persoonlijke en het zakelijke. Het is als alumnus een eer om hier mensen te kunnen uitnodigen. Bedrijven kunnen zich hier goed zakelijk en inhoudelijk positioneren. Het is goed voor je netwerk. Je kunt er relaties van je bedrijf in contact brengen met andere aanwezigen.

Ook kun je er goed nieuwe contacten opdoen.

Ik vind het diner een goed initiatief van de universiteit. Het is wel van belang dat het om een select gezelschap gaat, het moet wel exclusief blijven. In mijn opinie zou de universiteit ervoor moeten zorgen dat er opvolgacties komen, die voorbereiden op fundraising. Belangrijk voor de toekomst is ook dat er verschillende doelgroepen worden uitgenodigd. Ik noem banking, real estate, dienstverlening, legal en healthcare. Er was eigenlijk maar één klein minpunt: dat er gegeten moest worden op de gang. Een grotere zaal met een betere akoestiek zou handiger zijn.”

Martijn Barnas
(alumnus FdR, lid Algemeen Bestuur
Universiteitsfonds Limburg, op de foto vierde
van rechts)

Masters belicht

De UM heeft een groeiend aantal masterstudies. In deze rubriek belichten we elke keer een opleiding. Dit keer Artificial Intelligence (AI).

Artificial Intelligence

Kan een computer herkennen of een schilderij van Van Gogh is, of van een vervalser? Is het mogelijk om een programma te bedenken dat afwijkingen van cellen in het lichaam beter kan herkennen dan een arts? Hoe 'slim' kun je een virtuele tegenspeler van een computerspel maken? Het zijn vraagstukken die aan bod komen in het vakgebied van de kunstmatige intelligentie.

De studie Artificial Intelligence is erop gericht om de kennis van het menselijk brein te gebruiken om computers 'intelligent' te maken, door ze zo te programmeren dat ze leren van hun fouten, en het lijkt alsof ze echt denken. Het is een intensief programma van één jaar, aan de Universiteit Maastricht. De studie is in het Engels.

Het programma vereist een behoorlijke achtergrond op het gebied van kennistechnologie, kunstmatige intelligentie en computers. Mensen met een Bachelor of Science in een verwante richting kunnen over het algemeen zo instromen. Ook met een verwant hbo-diploma of Bachelor behaald bij Psychologie of UCM kun je er terecht, maar dan moet je kennis voor aanvang van de opleiding wel extra worden bijgespijkerd via een zogenoemd 'schakeltraject', waarin je in een half jaar wordt klaargestoomd voor de master.

Kennis

Studenten krijgen tijdens de master kennis van algoritmes, methoden en technieken die gebruikt worden in verschillende gebieden van kunstmatige intelligentie. Je wordt een AI-specialist door het ontwikkelen van programma's die kunnen redeneren (zoals schaakprogramma's en planning-software), die leren van voorbeelden (zoals

fotoherkenning software en datamining software) of autonoom kunnen handelen (zoals single- of multi-agent systemen).

Het programma wordt verzorgd door het Maastricht ICT Competence Centre (MICC). Het MICC is in 2005 voortgekomen uit de oude Faculteit der Algemene Wetenschappen en is tegenwoordig onderdeel van de Faculty of Humanities and Sciences van de Universiteit Maastricht. De MICC-onderzoekers hebben een goede reputatie in fundamenteel en toegepast onderzoek in Artificial Intelligence. Het onderzoek naar computergames geniet internationale bekendheid.

Probleemoplosser

De ervaring leert dat mensen die de master op zak hebben, gemakkelijk een baan vinden. Als onderzoeker, maar ook als probleemoplosser en bedenker van intelligente computersystemen in het bedrijfsleven. Ze zijn in staat om zelf nieuwe ideeën te bedenken die de toekomst van AI bepalen en die de toepassing van computertechnologie in diverse branches zal ondersteunen. Het is niet ondenkbeeldig dat ze autonome systemen bedenken die de ontwikkeling van slimme apparatuur zoals laptops, PDA's en geïntegreerde systemen versnellen.

Wil je meer informatie over deze master, kijk dan op www.micc.unimaas.nl. Uitgebreide informatie over alle masterprogramma's is te vinden op de website www.unimaas.nl > **Aankomende masterstudenten > Master's programmes**

Beurs voor 65 niet-Europese masterstudenten

Aan de Universiteit Maastricht studeren dit jaar 65 nieuwe buitenlandse masterstudenten die hun studie deels of volledig vergoed krijgen uit een beurs. Samen zijn ze goed voor een recordbedrag van ruim een miljoen euro. Het is voor het eerst dat de UM een bedrag van deze omvang kan toekennen aan studenten. Ter vergelijking: vorig jaar was dat bedrag nog 615.000 euro. Het gaat vooral om masterstudenten uit niet-Europese landen.

Het verschil zit hem vooral in de eigen UM High Potential beurzen, waarvan er dit jaar maar liefst 20 worden uitgereikt, ter waarde van 23.000 euro. Deze volledig kostendekkende beurzen worden betaald uit de winst van de UM Holding. Daarnaast zijn er 21 beurzen van 9.000 tot 12.000 euro, die door het Universiteitsfonds zijn geworven bij bedrijven uit de regio, zoals ING, Vodafone en Q-Park. Deze beurzen voorzien alleen in het levensonderhoud van de student, die zelf bijvoorbeeld nog het collegegeld betaalt. Tot slot betaalt onder andere de Nederlandse overheid nog een aantal kostendekkende beurzen.

De masterstudenten komen onder andere uit Ethiopië, China, India, Brazilië, Bulgarije, Iran, Letland, Rusland en Turkije. Ze hebben hun aanvragen ingediend bij een Maastrichtse faculteit, die vervolgens maximaal tien kandidaten mocht voordragen bij de UM Beurzencommissie. Deze hanteert in de eerste plaats een kwaliteitscriterium voor de toewijzing van een beurs.

“Je verlaat de Universiteit niet bij het behalen van je diploma”

André Postema (37) is vicevoorzitter van het College van Bestuur en heeft alumnibeleid in zijn portefeuille. De geboren Groninger is beschermheer van Alumnikring Noord-Nederland, de nieuwste alumnikring die in juni van start ging.

Postema behaalde zijn propedeuse geschiedenis in Leiden en studeerde in Groningen af in de economie. Maar van beide universiteiten voelt hij zich niet echt alumnus. Dat 'alumnusgevoel' heeft hij wel als het gaat om de Nationale Investerings Bank en Capgemini/Ernst & Young waar hij jarenlang werkte. “Daar ben ik trots op, daar wil ik aangehaakt blijven.” En ook bij de New Mexico State University, waar hij een jaar studeerde. “Die tijd daar is voor mijn eigen ontwikkeling heel belangrijk geweest. Het blad dat ik van die universiteit ontvang, lees ik dan ook nog steeds.”

Veel oud-studenten van de Universiteit Maastricht zullen op dezelfde manier terugdenken aan hun studietijd, vermoedt hij. Ze zullen nog een warm plekje hebben voor de stad Maastricht en de universiteit.

Dat gevoel is de basis. “Er kan alleen sprake zijn van alumnibeleid als oud-studenten betrokken willen blijven bij de universiteit. Om dat te bereiken, moet het duidelijk zijn dat afgestudeerden de Universiteit Maastricht niet verlaten bij het behalen van hun diploma. Het gevoel levenslang lid van de club te zijn, daar moet het in het alumnibeleid om draaien.”

Alumnikringen

Volgens Postema is de onderlinge band tussen studenten in Maastricht al sterk door het onderwijs in kleine groepen. “Het is onmogelijk om hier je studie anoniem door te rollen. Op de samenhang die dan ontstaat, kun je verder bouwen in je alumnibeleid.” Dat juist de alumnikringen daarvoor de basis vormen, is volgens hem niet toevallig. “Het sluit aan bij het type onderwijs: kleinschalig, persoonlijk en mensen zijn gemakkelijk aanspreekbaar. Voor alumni zijn die kringen handig om een netwerk op te bouwen, mensen met expertise op een ander vakgebied te kennen, misschien zelfs wel om een nieuwe baan te vinden. Maar het is ook gewoon gezellig om met elkaar met een drankje in de hand even bij te praten, en van de ontwikkeling van je alma mater op de hoogte te blijven.”

Dat alumni belangrijk voor de universiteit zijn, staat voor Postema vast. “Ze betekenen veel voor de universiteit. Wij zijn trots op onze alumni en zij zijn vaak trots dat ze hier hebben gestudeerd. Ze dragen uit wat

André Postema, vicevoorzitter College van Bestuur over alumni-beleid

universiteit te worden dan ook naast zich neergelegd.

Betrokken

Als lid van het College van Bestuur voelt hij zich betrokken bij de Maastrichtse alumni. Hij en zijn collega-Collegeleden bezoeken regelmatig bijeenkomsten. Zelf sprak hij in Maastricht onlangs nog de alumni toe die naar het speciaal voor hen georganiseerde theaterarrangement over Petrus Regout waren gekomen. Daarnaast is hij sinds kort beschermheer van Alumnikring Noord-Nederland. Met die aanwezigheid tonen de Collegeleden hun betrokkenheid bij het alumni-beleid. Maar hopelijk blijft het daar niet bij en wordt er ook daadwerkelijk geïnvesteerd in de toekomst van het beleid. Hoe staat het dus naast de 'alumnirealiteit' met de alumnitoekomst?

Het belangrijkste vindt Postema dat zowel de universiteit als alumni zich bewuster worden van de mogelijkheid om kennis ook na je studie bij te houden. Het zogenoemde Life Long Learning. Niet voor niets heeft de universiteit dat hoog in het vaandel staan. En wie kunnen daar meer van profiteren dan alumni? Postema denkt dan aan postinitiële masteropleidingen, het halen van een MBA of PhD-graad en een Summer-school. Ook wordt er momenteel hard gewerkt aan de versterking van de band met de regio. Die betere samenwerking dient te leiden tot uitwisseling van kennis, het geven van gastcolleges en het aanbieden van stageplaatsen.

Database

Om dit alles te kunnen realiseren, is het essentieel dat de universiteit in contact kan

blijven komen met haar afgestudeerden. De afgelopen jaren is er dan ook veel geïnvesteerd in het opzetten en onderhouden van een database met daarin alle adressen van de alumni.

Postema: "Maar dat is een statisch bestand dat snel veroudert. De kunst is ervoor te zorgen dat alumni zelf hun gegevens blijven aanvullen en bijhouden. Maar hoe geef je ze de prikkels dat te doen? Welke service vinden alumni belangrijk genoeg om hun adres voor te veranderen als ze verhuizen? Daarover denken we, samen met een actieve groep alumni, hard na."

Postema heeft daar zelf wel ideeën over. Hij denkt aan een koppeling van het alumni-adresbestand aan de Career Services van de Universiteit Maastricht. Dat is een dienst die erop gericht is studenten en bedrijfsleven in contact met elkaar te brengen. Daarbij kunnen alumni een grote rol gaan spelen. Maar dan moeten de verschillende groepen wel met elkaar in contact worden gebracht. "Onze uitdaging voor de komende jaren is een functionaliteit te ontwikkelen die het alumni gemakkelijker maakt om met elkaar te communiceren. Zoiets als Hyves of Linked-in, zodat studenten, alumni en bedrijven elkaar ook langs de digitale weg gemakkelijk kunnen vinden."

En de toekomst van de alumnikringen? "Dat zullen er meer worden. Het wachten is op de eerste kringen in Azië en Zuid-Amerika. Dat zou fantastisch zijn."

ze aan de universiteit hebben meegekregen. Een beter visitekaartje is er niet. Daarnaast zijn zij mogelijk de toekomstige werkgevers van onze studenten en kunnen ze gastcolleges geven, stages regelen, en betrekken we hen in toenemende mate bij de werving van nieuwe studenten."

Potentie

Er zijn mogelijkheden genoeg om van elkaars kennis gebruik te maken. Maar dat gebeurt van de kant van de universiteit nog te weinig, geeft Postema toe. "Alumni-beleid moet hier op de universiteit meer in de hoofden van mensen gaan zitten. Vooral bij de hogere echelons. We moeten ons bewuster worden van de potentie van alumni. Ook op facultair niveau zou er

meer gebruik van alumni gemaakt kunnen worden." Maar hier ligt ook de grote valkuil. "Als een deel van de alumni zich aanbiedt om colleges te geven of stages te regelen, moet je daar ook gebruik van maken. Als je dat niet doet, kweek je verwachtingen die je niet kunt waarmaken, en dat leidt tot teleurstelling." Dat is nou net niet de bedoeling. Want het beleid is er juist op gericht om zo veel mogelijk afgestudeerden op een goede manier betrokken te houden.

Dat klinkt logisch, maar het feit dat alumni-beleid zich richt op een grote groep is helemaal niet zo vanzelfsprekend. In Groningen bijvoorbeeld, waar Postema als econoom afstudeerde, is dat anders.

De universiteit richt zich daar primair op het werven van fondsen. Alleen de groep potentiële geldschietters wordt strategisch benaderd. Op die manier haalde de noordelijkste universiteit van Nederland vier miljoen euro op. Een benadering waar Postema zelf niet zo van gecharmeerd is. Zelf heeft hij de vraag om sponsor van de

"Wij zijn trots op onze alumni en zij zijn vaak trots dat ze hier hebben gestudeerd"

*Rector magnificus
over het
onderzoeksbeleid
van de Universiteit
Maastricht*

“Ambities moeten *realistisch* zijn”

Tekst: Femke Kools
Foto: Philip Driessen

Voor een indruk van het onderzoeksbeleid van de Universiteit Maastricht kun je natuurlijk het Strategisch Programma 2007-2010 lezen. “In het teken van talent” zet de ambities en uitgangspunten op een rij, zoals het jaarlijkse aantal promoties van 140 naar 200 brengen, op geselecteerde onderzoeksterreinen tot de Europese top-5 behoren en 20% vrouwelijke hoogleraren in 2010. Interessanter is het een wetenschapper in het College van Bestuur, de rector magnificus, een aantal vragen voor te leggen. Prof. dr. Gerard Mols over het Calimero-syndroom, Berkeley aan de Maas en minister Plasterk.

Is de Universiteit Maastricht een onderwijs- of een onderzoeks-universiteit?

“De UM is een researchuniversiteit, wat betekent dat er een directe koppeling is tussen onderwijs en onderzoek. Academisch onderwijs kan niet zonder onderzoek. We richten ons op ‘focus en massa’, dus het bundelen van krachten, kennis en

energie rond maatschappelijk relevante thema’s. Het doel is onderwijs en onderzoek van hoge kwaliteit te leveren.”

Zijn de gekozen onderzoeksthema’s, Life Sciences, Governance en Innovatie, daarbij niet wat te breed en daardoor nietszeggend?

“Het zijn paraplu’s die eigenlijk te ruim zijn

om een koers aan te geven. Maar op facultair niveau zie je dat overal vier tot vijf onderzoekslijnen gecreëerd worden. Concentratie verhoogt het rendement, denken wij. Onderzoek dat buiten die hoofdlijnen valt, komt niet in aanmerking voor extra onderzoeksfinanciering vanuit het College van Bestuur. We moeten kiezen en dat is soms moeilijk.”

Die keuzes raken onderzoekers. Zijn ze eigenlijk wel te (be)sturen?

“Dat is soms inderdaad lastig, want je komt van ver. Toen ik hier begin jaren tachtig binnenkwam, kon je als onderzoeker doen en laten wat je wilde. Als je niet publiceerde, of als hoogleraar geen promovendi begeleidde, kraaide daar geen haan naar. Die tijd hebben we gehad. Universiteiten zijn concurrerender, de middelen lopen terug.”

Daarnaast speelt het vermarkten van kennis, ‘valorisatie’, ook een steeds grotere rol binnen universiteiten. De UM stelt in het strategisch programma dat ze wil bijdragen aan de regionale en nationale kenniseconomie. Kunt u een paar voorbeelden geven?

“Nou, als je valorisatie vertaalt als het ter beschikking stellen van kennis aan de buitenwereld, zijn alumni wat mij betreft een vorm van valorisatie. Daarnaast zijn er tal van projecten en samenwerkingsverbanden met het bedrijfsleven. We werken bijvoorbeeld samen met DSM in de ontwikkeling van biomaterialen, dat zijn lichaamsvreemde materialen die ingezet worden voor herstel en ondersteuning van lichaamsfuncties. Via ons bureau voor ontwikkelingssamenwerking, Mundo, investeren we met name in onderwijsontwikkeling in de derde wereld. En als je momenteel iets over ontwikkelingen in de forensica hoort, weet je dat de UM daar een belangrijke inbreng in heeft, met de ontwikkeling van een forensisch instituut in Maastricht en de daaraan gekoppelde opleidingen.”

Het afgelopen jaar vergeleek collegevoorzitter Jo Ritzen de UM met ‘Berkeley aan de Maas’. Hoe realistisch is deze ambitie?

“Sommige onderzoeksgroepen zijn rijp om uit te groeien tot een centre of excellence, dan behoor je tot de top in Europa of zelfs

“Met termen als ‘Berkeley aan de Maas’ kan ik niet zoveel. Ambities moeten realistisch zijn”

de wereld. Denk onder andere aan de onderzoeksinstituten Nutrim (voeding en toxicologie) en Carim (hart- en vaatonderzoek). Met termen als ‘Berkeley aan de Maas’ kan ik niet zoveel. Ambities moeten realistisch zijn. Berkeley ligt niet aan de Maas en dat zal ook nooit het geval zijn. Je moet de lat niet zo hoog leggen dat iedereen er makkelijk onderdoor kan. Dus kijken we naar prestaties uit het verleden en daar baseren we onze ambities op.”

Tophoogleraren spelen een grote rol bij het verwezenlijken van deze ambities. Hoe doet de UM het wat dat betreft?

“We doen ons uiterste best om tophoogleraren binnen te halen en te houden. Dat vergt soms forse investeringen. Sommige hoogleraren willen hun hele onderzoeksgroep meenemen naar Maastricht, dan praat je al snel over tien man. Anderen hebben hier een goede naam op kunnen bouwen en stromen door naar ambitieuze plekken. Dan heb je als universiteit de trots dat ze zich hier hebben kunnen ontwikkelen. Dat is ook een taak van de UM; briljant ‘materiaal’ aan de maatschappij leveren. Daarnaast houden we natuurlijk ook in de gaten op welke posities hoogleraren binnenkort met pensioen gaan, om te zorgen dat er nieuwe talenten, van binnen of buiten de universiteit, die plek kunnen innemen.

We hebben op dit moment zeker al tophoogleraren in huis, briljante en beroemde mensen in allerlei faculteiten. Een Calimero-syndroom is echt niet meer terecht. Het is gewoon zaak om een goed onderzoeksklimaat en een mooie academische gemeenschap te creëren, dan komen en blijven ze vanzelf.”

Waarom is het nodig om faculteiten een ton toe te kennen voor iedere vrouw die tot hoogleraar wordt benoemd?

“Omdat vrouwen niet vanzelf op die plekken terecht komen. Sommigen kiezen op zeker moment voor een gezin waardoor hun wetenschappelijke carrière stukt en daarnaast zijn we in het verleden niet altijd even alert geweest op het benaderen van vrouwen. Op deze manier stimuleren we faculteiten om een extra inspanning te leveren. Vrouwen zouden ook meer in benoemingsadviescommissies voor hoogleraren moeten zitten. Bij de Faculteit der Psychologie pakken ze dat slim aan: daar komt maximaal 75% mannelijke hoogleraren binnen. Dat werkt.”

Deze ambitie staat in het Strategisch Programma, samen met nog vele andere. U heeft wel eens uw twijfels uitgesproken bij de haalbaarheid van ál deze ambities in één periode van vier jaar.

“We moeten inderdaad voortdurend keuzes maken. Topprioriteit heeft voorlopig de werving van buitenlandse studenten. Vooral daaruit blijkt je internationale reputatie, wat weer andere buitenlandse studenten aantrekt. De volgende prioriteiten zijn dan excellent onderzoek, focus en massa, investeren in nieuwe onderzoekslijnen en de PhD-programma's.”

U bent een voorstander van het beurzenstelsel voor promovendi. Hierdoor verandert hun positie van medewerker (aio) naar student, wat niet iedereen toejuicht. Waarom bent u voor?

“Het is simpel: ik wil het aantal promotie-

plaatsen vergroten, maar meer geld is er niet. Studenten zijn goedkoper dan medewerkers. Het aio-systeem hoeft van mij niet opgeheven te worden, maar ik zie graag een tweede systeem daarnaast. Niet iedereen zit te wachten op een wachtgeld-regeling of pensioenopbouw. Buitenlandse promovendi zijn erg blij met een beurs. We moeten de komende wetswijziging hieromtrent nog afwachten, maar ik heb er vertrouwen in dat het door kan gaan.”

Wat verwacht u van de nieuwe minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, Ronald Plasterk?

“Ik heb hem tot nu toe een paar keer ontmoet en ik heb alleen vast kunnen stellen dat hij voortdurend haast heeft. Het schijnt dat hij plannen heeft om de financiering van het wetenschappelijk onderzoek te gaan veranderen, weer terug naar persoonsgebonden subsidies. Ik vind het toch wel erg lastig dat er iedere vier jaar weer een andere wind waait.”

Wat zou u hem willen meegeven?

Fel: “Geef universiteiten het vertrouwen dat ze in staat zijn om kwalitatief hoogstaand onderzoek en onderwijs te leveren. Dat kunnen we namelijk. Zorg dat de onderzoeksfinanciering niet steeds meer via allerlei competities wordt verdeeld. We worden langzamerhand hoorndol van het schrijven van projectvoorstellen en aanvragen voor financiering.”

Als u morgen twintig miljoen euro zou krijgen, aan welke onderzoeksdoeleinden zou u dat geld besteden?

“Aan een masterplan voor het onderwijs, waardoor tijd vrijgemaakt kan worden voor wetenschappelijk onderzoek. Ik vind dat onderzoekers niet opgejaagd moeten worden door onderwijsverplichtingen. Als je op dit moment een goed stuk wilt schrijven, moet je dat in het weekend thuis doen, want op de universiteit kom je daar

lees verder op pagina 22 >>

>> “Ambities moeten realistisch zijn”

(Vervolg van pagina 21)

niet aan toe. Dat vind ik een rare situatie. Verder ik zou zo'n drie onderzoeksgroepen van topkwaliteit inkopen.”

Tot slot: mist u zelf het doen van onderzoek niet?

“Natuurlijk wel, maar dat kan ik later makkelijk weer oppakken, als ik daar dan zin in heb. Vanuit deze functie ben ik ook dagelijks bezig met onderzoek, maar dan met het creëren van een gunstig onderzoeksklimaat, waar andere onderzoekers van kunnen profiteren. Het liefst zou ik nog een tweede termijn van vier jaar rector magnificus zijn. Vier jaar is te kort om te oogsten wat je hebt gezaaid. En ik maak graag af waar ik aan begonnen ben.”

Prof. mr. Gerard Mols

Prof. mr. Gerard Mols werd in 2004 voor een periode van vier jaar benoemd tot rector magnificus van de Universiteit Maastricht. Daarvoor was hij twee periodes decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (1991-1993 en 1997-2003). In 1988 werd hij benoemd tot hoogleraar Strafrecht en Strafprocesrecht aan de UM, waar hij in 1981 als een van de eerste wetenschappelijk medewerkers strafrecht begon.

In de jaren tachtig was prof. Mols advocaat en procureur in het arrondissement Maastricht; aansluitend werd hij in dit arrondissement benoemd tot rechter plaatsvervanger. Momenteel is hij raadsheer plaatsvervanger in het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch.

**“De UM is een
researchuniversiteit,
wat betekent dat er
een directe koppeling
is tussen onderwijs
en onderzoek”**

Noteer vast in je agenda

Alumnikringbijeenkomsten najaar 2007

Dinsdag 18 september

Bijeenkomst Den Haag: Prinsjesdagbijeenkomst

Donderdag 20 september

Borrel Rotterdam. Locatie: Café Floor

Maandag 24 september

Bijeenkomst Utrecht. Thema: voorzichtigheidsreductie door GW-alumnus Joost Kadijk van New Shoes Today.

Donderdag 27 september

Bijeenkomst West-Brabant: Mestreechter pubquiz in Breda, onder leiding van Karl Dittrich (voormalig voorzitter College van Bestuur van de UM). Muzikale omlijsting: de Tuna uit Maastricht.

Donderdag 4 oktober

Masterclass Rotterdam: zelfstandig ondernemen

Woensdag 17 oktober

Bijeenkomst Brussel

Donderdag 18 oktober

Bijeenkomst Zuid Oost-Brabant: sport en techniek

Donderdag 15 november

Themabijeenkomst Rotterdam

Maandag 10 december

Bijeenkomst Utrecht

Donderdag 13 december

Pré-Kerstborrel Rotterdam

Er zijn verschillende bijeenkomsten in voorbereiding waarvan de data en/of het thema bij het ter perse gaan van de ContinuUM nog niet bekend zijn.

Alle activiteiten voor alumni staan in de Activiteitenkalender op AlumniNet. Bezoek die regelmatig voor actuele informatie en aanmelding!

www.alumni.unimaas.nl

Nieuws van het Alumni Office

Een groot(s) netwerk van alumni!

In het 31-jarig bestaan van de Universiteit Maastricht zijn ruim 27.000 mensen afgestudeerd! Verspreid over de hele wereld is er dan ook een gigantisch netwerk van alumni die beschikken over kennis, expertise en ervaring. Mensen die één ding gemeen hebben: allemaal afgestudeerd of gepromoveerd aan de UM!

Het Alumni Office doet er alles aan om de contactgegevens van alle alumni zo up-to-date mogelijk te maken en te houden. We bellen adressen na, we gebruiken bij al onze mailings en kringbijeenkomsten CV-formulieren waarop alumni wijzigingen kunnen doorgeven, en we proberen spoorloze alumni te traceren. Onze acties leveren resultaat op; zo kunnen we bijvoorbeeld al ruim 13.000 alumni ook via e-mail bereiken.

Dat aantal e-mailadressen willen we dit jaar verder uitbreiden. Ook het verbeteren en aanvullen van de werkgegevens van onze alumni staan op ons verlanglijstje. Hoe beter het bestand is, hoe beter wij je van dienst kunnen zijn en hoe meer je ervan kunt profiteren.

Het adressenbestand van het Alumni Office stelt je onder andere in staat om:

- Andere alumni te zoeken via onze website en daarmee je netwerk uit te breiden of oude studie- en jaargenoten te zoeken. Handig, voor als je bijvoorbeeld in een nieuwe stad of in het buitenland gaat wonen/werken en contact wilt leggen. Of als je nieuwsgierig bent naar carrières van oud-studiegenoten.
- Je eigen adres- en werkgegevens te actualiseren zodat andere alumni ook jou weten te vinden.

Op onze beurt kunnen wij je:

- Informeren over de ontwikkelingen aan de Universiteit Maastricht, via de website, het blad ContinuUM en de digitale nieuwsbrief bijvoorbeeld.
- Voorzien van nieuws over mede-alumni.
- Uitnodigen voor bijeenkomsten.

Het alumnibestand wordt door de universiteit gebruikt om statistische gegevens uit te halen, alumni te benaderen voor deelname aan universiteitsgerelateerde zaken, nieuwe netwerken op te zetten en arbeidsmarktonderzoek te doen. Uiteraard gaat de UM prudent om met alle gegevens. Die worden niet aan derden verschaft of voor andere doeleinden gebruikt.

Volgens ons alle reden om adres- en werkgegevens up-to-date te houden.

Je kunt dit zelf doen via onze site www.alumni.unimaas.nl, maar je kunt ons ook mailen alumni@ssc.unimaas.nl of bellen +31 43 388 5221.

Hoe *beter* het bestand, hoe *groter* het netwerk!

Alumnicoördinatoren

UM Alumni Officers

Ine Kuppen

Telefoon: 043-388 5231

E-mail: ine.kuppen@ssc.unimaas.nl

Daniëlle Townsend

Telefoon: 043-388 5220

E-mail: d.townsend-prevoo@ssc.unimaas.nl

Faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenschappen

Hannie Spronck

Telefoon: 043-388 3149

E-mail: hannie.spronck@fdcw.unimaas.nl

Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde

Leann Poeth

Telefoon: 043-388 2056

E-mail: l.poeth@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences

Geneeskunde

Veerle Ghesquiere

Telefoon: 043-388 5642

E-mail: v.ghesquiere@oifdg.unimaas.nl

Gezondheidswetenschappen

Linda Janssen

Telefoon: 043-388 1977

E-mail: l.janssen@facburfdgw.unimaas.nl

Faculty of Humanities and Sciences

Hugo van Roermund

Telefoon: 043-388 3380

E-mail: h.vanroermund@facburfdaw.unimaas.nl

Faculteit der Psychologie

Irma Kokx

Telefoon: 043-388 1883

E-mail: i.kokx@psychology.unimaas.nl

Faculteit der Rechtsgeleerdheid

Esther Ronda

Telefoon: 043-388 3259

E-mail: esther.ronda@facburfdr.unimaas.nl

University College Maastricht

Ina Engelen

Telefoon: 043-388 4978

E-mail: ina.engelen@ucm.unimaas.nl

Wil je de maandelijkse

digitale nieuwsbrief

met actuele informatie
door, voor en over
alumni ontvangen?

Geef dan je mailadres aan
ons door:

www.alumni.unimaas.nl

OFFICIAL PRODUCTS OF MAASTRICHT UNIVERSITY®

De eerste 30 alumni die online
een 'hooded sweater' bestellen
krijgen een **GRATIS t-shirt!**

Ga naar: www.umgifts.nl en vermeld dat je
alumnus bent

UNIGEAR

OBSERVANT

*Dierbare herinneringen
aan de*
OBSERVANT?

Voor € 37,- per jaar
ontvang je 'm wekelijks thuis

Kijk op: www.observant.unimaas.nl

Denk je erover om weer verder te
gaan studeren of een **interessant**
promotieonderzoek te doen?

Dat kan in Maastricht!

Kijk op www.unimaas.nl/masters voor het totale aanbod